

etiam nomina ipsa testium sunt ei (ut quid, & a quo sit dictum appareat) publicanda, necon exceptiones, & replicationes legitimae admittendae: ne per suppressionem omnium, infamandi, per exceptionem vero exclusionem deponendi falsum audacia praebatur. Ad corrigendos itaque subditorum excessus, tanto diligentius debet Praelatus assurgere, quanto damnabilius eorum offensas deserterent incorrectas. Contra quos, ut de notoriis excessibus taceatur, et si tribus modis possit procedi, per accusationem videlicet, denunciationem, & inquisitionem ipsorum: ut tamen a omnibus diligens adhibeat cautela, ne forte per leve compendium ad grave dispendum veniat: sicut accusationem legitima debet praecedere inscriptio, sic & denunciationem charitativa monitio, & inquisitionem clamora insinuatio praevenire: illo semper adhibito moderamine, ut iuxta formam judicii, sententiae quoque forma dictetur. Hunc tamen ordinem circa b regulares personas non credimus usquequaque servandum c, quae cum causa requirit) facilius, & liberius a suis possint administrationibus amoveri.

C A P. XXV.

Metropolitanus ad correctionem excessum, & reformationem morum, singulis annis facere debent provinciale Concilium: in quo statuerent debent personas idoneas per singulas dioceses, que solite investigent, & in sequenti Concilio referant corrigenda: & Episcopi debent facere Synodos Episcopales singulis annis, & publicare agitata in provinciali Concilio: & haec negligentes ob executione officii suspenduntur. h. d.

Idem d in eodem. (an. 1216.)

Sicut e olim a sanctis Patribus noscitur institutum, Metropolitanus singulis annis cum suis Suffraganeis provincialia non omittant Concilia celebrare: in quibus de corrigendis excessibus, & moribus reformandis, praeferunt in Clero, diligentem habeant cum Dei timore tractatum, canonicas regulas, maxime quae statute sunt in hoc generali Concilio, relegentes, ut eas faciant obseruari, debitam poenam transgressoribus infligendo.

Ut autem id valeat efficacius adimpleri, per singulas dioeceses statuant personas idoneas, providas videlicet & honestas, quae per totum annum simpliciter, & de plano absque ulla jurisdictione solite investigent, quae correctione, vel reformatione sunt f digna, & ea fideliter perferant ad Metropolitanum, & Suffraganeos, & alios in Concilio subsequenti, ut super his & aliis, prout utilitati, & honestati congruerit, provida deliberatione procedant: & quae g statuerint, facient obseruari: publicatur ea in Episcopalis Synodis, annuarium per singulas dioeceses celebrandis. Quisquis autem hoc salutare statutum neglexerit adimplere, a sui executione officii suspendatur.

C A P. XXVI.

Sententiae excommunicationum, suspensionum, vel interdicti late post denunciationem per Abbatem denunciatum, vel alium pro ipso in Monachos denunciantes, vel adhaerentes eiusdem, relaxantur: spoliati restituuntur, & juramenta de tanta veritate relaxantur, dicta testium denunciato traduntur, & expensis de bonis monasteriorum Monachis denunciantibus ministrantur: & propter hoc ab obedientia Abbatis non eximuntur, sine tamen litis prejudicio.

Gregorius IX. Archiepiscopo, & Priori sanctae Mariae Rothomagensis. (an. 1236.)

a al. ita, tamen ut diligens adhibeat omnibus cautela, &c. absque voce, in: sed in Concilio, & verius omnibus legitur ut est impressum; in uno non, adhibeat, sed, adimpleatur, legitur. b contra. c obseruandum. d Scilicet Innocent. III. in Conc. gener. cap. 6. e C. 5. eod. tit. in 4. compil. f snt. g Quod faciunt, facient obseruari.

Olim I. V. & P. ordinis Tironensis a: [& inf.] Ne igitur reformatio monasterii valeat retardari, mandamus, quatenus relaxatis excommunicationum, seu suspensionum sententiis, si quas idem Abbas protulerit b, vel per quoscunque judices promulgari fecit, post inceptum negotium in eos, & adhaerentes eisdem, ac eis restitutis, quos idem Abbas negotio pendente contra justitiam spoliavit: in negotio de plano, & absque judiciorum strepitum procedentes (cum talibus maxime in hoc casu non deceat Dei servos involvi) inquiratis, quae circa c personas, & observantias regulares videritis inquitenda, corrigentes, & reformantes tam in capite, quam in membris, quae correctionis, & reformationis officio noveritis indigere: juramentis, si qua de tacenda veritate Abbas extorti, relaxatis: proviso, ut d negotio ipso pendente praefati Monachi eidem Abbati obedient & intendant, ita tamen, quod per hoc prosecutio negotii non valeat impediti. Si vero testes contra eundem Abbatem producti fuerint, dictorum ipsorum ei copiam dari faciatis. Praedictis autem Monachis expensas factas propter hoc, & tribus vel quatuor ex istis, vel aliis, quos idoneos ad dictum negotium prosequendum duxeritis assumendo, faciatis de bonis ejusdem monasterii, & faciendas expensas ad prosecutionem ipsius negotii necessarias, computatis, si qua propter hoc receperunt, de bonis monasterii, cum proprium non habeant, ministrari. Contradictores, &c.

C A P. XXVII.

Contra Praelatum denunciatum de dilapidatione fit commissio super veritate inquirenda, & pendente negotio debet sibi interdicti portetas alienandi.

Idem Episcopo Cister. e de Alde. & de Selen. Abbatibus. (an. 1236. Roma in Germaniam.)

Praelatorum excessus: [& inf.] Sane dilecti filii C. & quatuor alii Canonici Frisigen. f denunciando monstrarunt, quod Frisigen. Episcopus bona sui Episcopatus, quem (ut dicunt) fuit minus canonice affectus, adeo graviter dilapidat & consumit, quod nisi celeriter adhibeat remedium, Episcopatus idem per eum ad irreparabilem dissolutionis opprobrium deducetur: nec solummodo rerum, verum etiam famam fuz prodigis & salutis, vitam dicit enormiter dissolutam: (& inf.) Dicer. v. mandamus, quatenus personaliter accedentes ad locum, inquiratis solite veritatem, & eam fideliter conscribentes, sub sigillis vestris b nobis transmittatis inclusam. Eudem Episcopo terminum assignantes, quo nostro se conspectui representet, pro meritis recepturus: potestate vendendi, dandi, infundandi, seu i quomodolibet alienandi bona ipsius Ecclesie, interim eidem penitus interdicta.

TITULUS II.
DE CALUMNIATORIBUS.

C A P. I.

Subdiaconus calumnioso accusans Diaconum Subdiaconatum privatur, & publice verberibus castigatur, & in exilium mittitur.

Gregorius Anthemio Subdiscono. (an. 600. Romæ.)

Cum fortius punienda sint crimina, quae insonibus, & maxime sacratis hominibus inferuntur, quam sitis culpabiles, qui in causa Joann. Diac. refedisti, attendite, ut Hilarium criminatorem ipsius nulla ex defini-

a Cister. al. Taronensi. al. Cisensi. b protulit. c contra. d proviso eriam. &c. e Cisterciens. & de Alio. & Salien. Abbat. al. Cistren. f Frisigen. al. Frigisen. g al. ad irreparabilis dissolucionis, &c. h Alias, sub sigillis vestris veritatem nobis, &c. i al. seu quilibet modo, &c.

definitione vestra poena conveniens castigaret: [& infra.] Quia ergo tantæ nequitæ malum sine digna non debet ultione transire, jubemus eundem H. prius subdiaconus (quo indignus fungitur) privari officio, & verberibus publice castigatum, in exilium deportari.

C A P. II.

Denunciator in probatione criminum deficiens, ab officio, & beneficio suspenditur, donec innocentiam suam purget.

Innocentius a III. Zamore. Segobien. & Abulen.

Episcopis. (an. 1212. Roma in Hispan.)

Cum b dilectus filius Magister Scholarium Palæstinus ad fedem Apostolicam accessisset, & de suo Episcopo excessus varios nunciasset, examinationem commisimus excessum objectorum: [& inf.] Cum autem processum negotii examinaverimus diligenter, nec intelligere potuerimus probatum esse sufficienter aliquid de praeditis, eundem Episcopum absolvendum decernimus ab objectis: vobis mandantes, quatenus memoratum Magistrum scholarium, donec canonice suam purgaverit innocentiam, scilicet quod non calumniandi animo ad hujusmodi crimina proponenda processit, ab officio, & beneficio suspendatis: ut ceteri simili poena perterriti, ad infamiam suorum facile non profliant Praetitorum.

TITULUS III.
DE SIMONIA c, ET NE ALIQUID PRO SPIRITALIBUS EXIGATUR, VEL PROMITTATUR.

C A P. I.

Episcopus pro ordine ab eo conferendo, vel Ministrorum, vel Notarii nihil temporale exigere delectent.

Gregorius generali Synodo presidens. (an. 604. Romæ.)

In d ordinando: [& inf.] Sicut non debet Episcopus manus, quam imponit, ita nec Ministrorum, vel Notarius in ordinatione ejus vocem, vel calatum vendere. Pro ordinatione igitur, vel usu pallii, seu chartis, atque pastellis, eum, qui ordinatur, omnino aliquid dare prohibemus.

[i Episcopo Pontifex manum imponit, Evangelicanus lectionem Ministrum legis, confirmationis autem ejus epistolam Notarius scribit.]

C A P. II.

Deponendum est, qui per pecuniam aliquem ejecit de Ecclesia sua, se posse intruendendo.

Ex Concilio Moguntinen. e

Qui alium in Ecclesia ordinatum per pecuniam expulerit, eamque sibi taliter vendicaverit, omnino deponatur.

C A P. III.

Quilibet Catholicus admittitur ad accusandum de crimeni simoniae.

Deodatus f Papa. (an. 616. Romæ.)

Si dominus g, & Magister omnium, qui sine peccato fuit, accusandi licentiam uni dedit: (& inf.) Non igitur quilibet Catholicus est resipendus, sed ut veritatem afferat ad propalam h simoniacam rabiem, magnis est precibus exhortandus. i

[i Quanto magis unius assertione corrigendus est, qui simoniae labe noscitur esse pollutus?]

C A P. IV.

Simoniacus pendente accusatione ab administratione divorum prohibetur.

a Honorius III. b C. 7. de accus. in 3. comp. c De materia hujus malitiae tradit. B. Thom. & Cajet. 2. 2. qu. 100. d Cap. 1. eod. tit. in 1. compil. e Addit. sub Rabano Archiepiscopo cap. 12. refert Bur. 3. decr. c. 110. Ivp. 3. c. 86. & c. 2. eod. tit. in 2. compil. f Adeodatus. g Cap. 3. eod. tit. in 1. compil. h pellen- dam. al. repellendam. f exorandus.

Tom. II.

Idem. (an. eod.)

A ccusatum a simoniacum necesse habuimus prohibere, ne Missarum solennia celebraret, donec quid esset, verius constitisset.

C A P. V.

Idem dicit, quod praecedens, nisi quod illud cap. loquitur in accusatione, istud in inquisitione: & illud loquitur de simoniaco in genere, istud declarat de ordine.

Idem.

Q uotiens b: [& inf.] Pervenit ad nos, quod per simoniacam haeresim fueris ordinatus: propterea necesse habuimus te prohibere, ne Missarum solennia celebrare debuisses, donec quid sit, verius discerneremus.

[i Contra Ecclesiasticam disciplinam quid suggestum dicitur, ne nos ante Deum culpa ex dissimulatione redarguat, irrequisi, hoc relinquere non audemus.]

C A P. VI.

Simoniacus est deponendus.

Lucius Papa. (an. 254. Romæ.)

Sicut simoniaca & pestis sui magnitudine alios morbos vincit: ita sine dilatione mox, ut ejus signa per aliam personam claruerint, de Ecclesia Dei debet eliminari atque repelli.

C A P. VII.

Simoniacum accusare potest servus, meretrix, & criminosi. Deodatus. d (an. 616. Romæ.)

Tanta e est labes hujus criminis, quod etiam servi adversus dominos f, & quilibet criminosi admittuntur ad accusationem. Item omnis peccator Missam cantare potest, praeter simoniacum, quem quilibet (ut ab ordine male accepto removeatur) accusare potest, vel etiam meretrix.

C A P. VIII.

Simoniacum est pretium recipere pro ingressu religionis, pro Prioratibus, vel Capellis concedendis, & pro Praelatis instituendis, pro concedenda sepultura, pro chrismate, pro oleo sancto, pro benedictionibus nubentium, vel alii sacramentis: nee valer consuetudo in contrarium. h. d. cum sequenti.

Alexander III. In Concilio Turon. (an. 1163.)

N on sat: [& inf.] Prohibemus igitur, ne ab iis, qui ad religionem transire volunt, aliqua pecunia requiratur. Nec Prioratus g, vel Capellania quilibet Monachorum, aut Clericorum annua distractione vendantur. Nec ab eo, cui regimen ipsarum committitur, pro b earum commissione ullum pretium exigatur. Unde quisquis contra hoc decretum attentare presumperit, tam ille, qui dederit, quam ille i, qui receperit, vel confenserit, partem se cum Simone non dubitet habiturum. Pro sepultura quoque, & chrismati, & olei receptione, nulla cujusquam pretii exactio attentetur, nec sub obtentu cujusquam consuetudinis reatum suum quistueatur: quia diuturnitas temporis non diminuit peccata, sed auget.

[i Initiliter ab Apolo avaritia redarguitur, si ab his qui in Clero videntur constituti, & principie qui nomen Religionis proficiuntur, regula modis omnibus non servustur.]

C A P. IX.

Summatum est supra in cap. precedenti.

Ex Concilio Lateran. k (an. 1179.)

Q q

Cum

a Cap. 4. eod. tit. in 1. compil. refert Grat. sive Palea 2. q. 4. c. accusatum. b Cap. 5. eod. tit. in 1. compil. vide Bernar. Diaz. in præt. crim. Can. c. 23. c Cap. 7. eod. tit. in 1. compil. d Adeodatus. al. Deusdedit. e Cap. 16. eod. tit. in 1. compil. f Hoc est speciale: quia regulariter non. g Alias, neque Capellaniæ. h pro illa commissione. i quam qui receperit, & confessus, &c. k Scilicet Later. sub Alexand. III. c. 7. & 8. eod. tit. in 1. compil.